

Úti beszámoló

Felvidéki kulturális barangolásunk

Az osztályomnak, a 7.a-nak, az idén, egy nyertes pályázatnak köszönhetően lehetősége nyílt arra, hogy eltöltsön négy napot a Felvidéken.

Az elindulásunk utáni első állomásunk Bátkán volt, ahol megnéztük és körbejártuk az alap, más szóval a helyi, magyar tanítási nyelvű általános iskolát. Az iskola igazgatója, a híres Pósa Lajos leszármazottja, aki az irodalmi élet meghatározó alakja volt a térségben.

Második állomásunk a Füleki vár volt, ahol egy rövid idegenvezetés után egyénileg megtekinthettük a toronyban összeállított kiállítást, s bebarangolhattuk a vár minden zugát. A magas vártornyokból és a várfalról gyönyörű volt a kilátás a lábunk alatt elterülő városra.

Harmadik állomásként, ami első napunk utolsó programeleme volt, Rimaszombat központjába érkeztünk. A főtéren magasodott Tompa Mihály szobra, annak szomszédságában Petőfi Sándoré. Itt elhelyeztük az emlékezés koszorúját. A magyar közösség tervei szerint az Arany Jánost ábrázoló alkotás is hamarosan méltó helyére kerül majd a városközpontban.

S hogy a speciálisan felvidéki élelmiszerekkel is meg tudjuk ajándékozni családtagjainkat, ezért betértünk – a nap lezárásaként – a Kauflandba. Legnagyobb örömkre akciós volt a Deli csoki és a Kofola.

A minden igényt kielégítő szállásunk, ami télen a síelőknek ad otthont, mesés szép környezetben volt, Kokova Línián. Itt minden este, finomabbnál finomabb meleg ételekkel, teával, szörppel, ásványvízzel vártak minket. Az aprócska, de jól felszerelt szobák ablakából a kilátás tökéletes volt. Az esténkénti beszélgetések, a napi élmények újraélése, kártyázások, társasjátékozások feledhetetlenek a mai napig mindannyiunk számára.

A második napon esős, szomorkás időre ébredtünk, de ez nem szegte kedvünket, hiszen két beltéri programunk volt erre a napra: a méltán híres betléri Andrassy – kastély és a Gombaszögi cseppkőbarlang.

A kastély már kívülről is lenyűgöző volt, de belülről aztán minden képzeletünket felülmúlta. Személyes kedvencem az egyik legnagyobb helyiség, a könyvtár volt, melyben több ezer könyv, kézzel írott kódexek, két mives kivitelű zongora, kályha, sok-sok festmény kapott helyet. A legkülönlegesebb mégis a csillár volt, mely kék és színes muránói üvegekből készült, s egy gondolat formázott, amit

virágok díszítettek. A kastélyban 16 fürdőszoba van, ezekből azonban csak négy megtekinthető. Különlegességük, hogy nincs két egyforma berendezésű. Mind-egyik csempéje egyedi, kézzel festett, a helyiségek bidével felszereltek. A másik érdekesség, hogy van a kastélyban két olyan festmény, amelyeken minden élet-nagyságban van ábrázolva. Az épület körül található angolkert is elvarázsolja a látogatókat. Az idő sajnos nem tette lehetővé, hogy ezt a csodát bejárjuk.

A Gombaszögi cseppkőbarlang a szalmacseppkőveiről híres. A leghosszabb mint-egy 2 méter hosszú. A termekben különböző cseppkőképződményeket figyelhet-tünk meg, melyeket a felfedezők el is neveztek. Így láthattuk Hófehérkét és a hét törpét, a Magas-Tátrát, egy medúzát... A legérdekesebb a 12 méter mély kék bar-lang volt. Az esténk a szokásos menetrend szerint alakult. Felhívhattuk a szülein-ket, s beszámolhattunk az aznapi élményeinkről.

A harmadik napon korán reggel nekivágtunk a serpentineknek. Elindultunk Sel-mecbányára, hogy felkeressük az egykor működő, s ma látogatható bányát. A zöld vízhatlan köpenyben, sárga kobakkal a fejünkön, és a retró bányáslámpával ke-zünkben olyanok voltunk, mint a már emlegetett Hófehérke szorgalmas, tettekész törpéi. A bánya szűk járatai, a csepegő víz gondoskodott a rejtelmes hangulatról.

A következő bányaváros Besztercebánya volt. Itt a belváros épületeire, a hatásos építészeti megoldásaira hívta fel a figyelmünket az idegenvezető. Többek között a ferde Toronyra, aminek nekirepült egy angyal, így láthatóan megdőlt.

Utolsóként Kassa nevezetességeit fedezhettük fel. Erre egy egész napot szánt ve-zetők. A legjobban a dóm tetszett, ahol magyar nyelvű idegenvezetőt is kaptunk, s még az 5000 sípból álló orgona hangját is hallhattuk. Természetesen a kriptá sem maradhatott ki, ahol örök nyugalomra helyezték a Fejedelmet, II. Rákóczi Ferencet, s Zrínyi Ilonát.

Visszatekintve mindannyiunk nevében elmondhatom, hogy végtelenül hálásak vagyunk azért a lehetőségért, hogy négy napon keresztül ismerkedhettünk a Fel-vidék kincseivel, s közben az osztályközösségünk is formálódhatott, erősödhetett.

Kívánom, hogy a minket követő hetedik évfolyam is részesülhessen hasonló él-ményekben!

Mikló Anna Noa